

Gupčevi školarci

Časopis učenika, učitelja i nastavnika Osnovne škole „Matija Gubec“ Tavankut

Godina 8. - Broj 15. - februar-veljača 2020.

Gupčevi školarci

Časopis učenika, učitelja
i nastavnika Osnovne škole
„Matija Gubec“ Tavankut
Godina 8. - Broj 15. -
februar-veljača 2020.

Adresa uredništva

Gupčevi školarci
Marka Oreškovića 12 a,
Tavankut
Tel: 024/4767-010
e-mail: info@osmgubec.edu.rs
<https://osmgubec.edu.rs>

Izdavač

OŠ „Matija Gubec“ Tavankut

Suradnici

Nađa Bedeković, 1. b
Teodora Evetović, 1. b
Žana Suknović, 2. b
Diona Šefer, 2. b
Ivana Kaić, 3. a
Bojan Šefer, 4. a
Miljana Antal, 4. b
Lara Prčić, 4. b
Bojana Knežević, 4. b
Lara Šegina, 4. b
Antonija Vujić, 4. b
Olivera Sedlak, 5. b
Andrijana Cocek, 7. a
Melisa Gadžur, 8. a
Valentina Ostrogonac, 8. a
Dejana Šefer, 8. a
Ivan Vuković, 8. a
Katarina Vujić, 8. a
Vanja Dubajić, 8. b

Naslovnica

Dario Vojnić Hajduk

Urednik

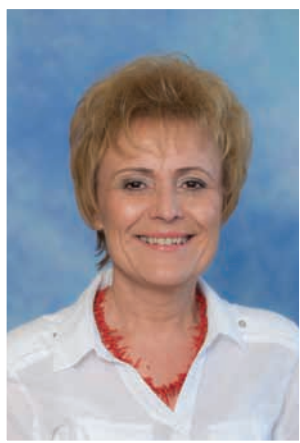
Sanjin Ivašić

Štampa

Čikoš štampa
Đevđelijska 16 b
24000 Subotica
Tel: 024/547-150
www.cikos.rs

Tiraž

500 primeraka

Dragi čitatelji Gupčevih školaraca,

pred vama je novi broj našega školskog lista u kojem već uobičajeno možete saznati što smo sve radili tijekom prvoga polugodišta, gdje smo sve bili i tko je nama došao u goste, kakve su rezultate naši učenici ostvarili u brojnim natjecanjima, ali i zabaviti se pa i naučiti neke zanimljivosti za koje možda još do sada niste čuli.

No, krenimo redom. Početak školske godine obilježen je prijatom novih učenika, prvašića. I ove smo ih godine dočekali uz prigodan program, a tko su naši novi učenici možete saznati na stranicama koje slijede.

Mi smo im poželjeli dobrodošlicu u školske klupe, a brinut ćemo se da im ovi dani ostanu u nezaboravnom sjećanju.

Tradicionalno već, naši su učenici sudjelovali na Festivalu voća, a ove smo godine u toj prigodi ugostili i učenike i nastavnike Osnovne škole „Podmurvice“ iz Rijeke. Riječani su nas posjetili u okviru projekta „Povratak u budućnost“ i u Tavankutu su boravili tri dana tijekom kojih smo se bolje upoznali, podružili i sprijateljili. Surađivali smo i s učenicima iz Oštarija, mjesta pored Ogulina u Hrvatskoj, s kojima smo napravili glagoljaški kalendar za 2020. godinu.

Osim učenika posjećivali su nas i drugi uvaženi gosti. Dočekali smo tako članove Aktiva ravnatelja osnovnih škola Kantona Srednja Bosna, a u goste nam je došao i predsjednik Gradske skupštine Grada Zagreba Drago Prgo-met. Bile su to prilike za dogovore novih suradnja od kojih su neke s realizacijom započele već i tijekom ove školske godine.

I naši su učenici bili vrlo vrijedni što možemo zaključiti po rezultatima brojnih natjecanja u kojima su sudjelovali, no posebno vrijedi istaknuti prvo mjesto koje su osvojili na natjecanju u programiranju u okviru programa Škole za 21. vek. Za ostvareni rezultat škola je nagrađena vrijednim poklonom micro:Bitova, a natjecatelji će svoj put nastaviti na regionalnome natjecanju u Tirani.

Ovo je samo dio bogatoga sadržaja našega časopisa u kojem vjerujem da ćete uistinu uživati.

Ovim vas putem pozivam da nam se pridružite i na natječaju Bogatstvo različitosti koje će se održavati od 2. do 4. travnja. Željno očekujemo vaše likovne, literarne i novinske radove, a više detalja možete saznati na našoj internetskoj stranici <http://osmgubec.edu.rs/> kojoj od sada možete pristupiti i preko QR-koda. Osim aktualnosti vezanih za školske aktivnosti ondje možete pronaći i sve do sada objavljene brojeve Gupčevih školaraca u PDF-u.

Na samome kraju želim svim našim učenicima, nastavnicima i ostalim zaposlenicima sretan Dan škole i još mnogo uspjeha u nastavku školske godine.

Stanislava Stantić Prčić, ravnateljica

Iz sadržaja ...

Međunarodni dan zagrljaja 6
Švicarska – zemlja čokolade 14
Poučavanje – posao iz snova 23
Ambijentalna nastava 18 – 19

Novi tavankutski školarci

Ove smo godine upisali tri odjela u prvi razred. Tko su naši novi školarci? Saznajte i upoznajte ih u nastavku. Mi im želimo dobrodošlicu u našu školu te sreću u predstojećim godinama koje će im, sigurni smo, ostati u nezaboravnom sjećanju kao i učiteljicama i učiteljima koji će ih pratiti na ovom važnom životnom putu odrastanja.

Razred: 1. b

Teodora Evetović, Luka Mamužić, David Nimčević, Sara Gurinović, Valentina Horvatović, Lana Skenderović, Nađa Bedeković, Anja Gadžur, Staša Stanković, Simona Davčik, Valentina Jurić

Odeljenjski starešina: Zorica Lučić

Razred: 1. c

Mate Bercan, Aleksa Dimitrijević, Anđela Ivković Ivandekić, Igor Mačković, Nevena Nimčević

Odeljenjski starešina: Tatjana Nimčević

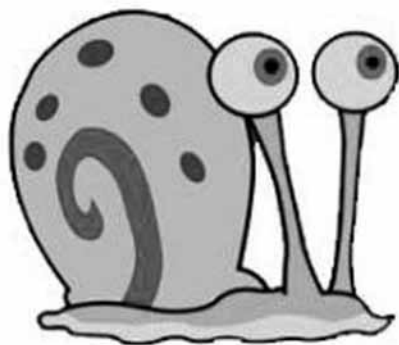
Razred: 1. d

Lucija Babijanović, Nađa Stanković, Dunja Jurić, Lena Moravčić, Luka Muranji, Stefan Andrašić, Miroslav Vuković, Neven Lončarević, Nevena Mačković

Odeljenjski starešina: Zorica Sloboda

Dan grada Subotice

Učenici naše škole sudjelovali su, u subotu 31. kolovoza, u programu obilježavanja *Dana grada Subotice*. Izvedbom predstave „Puž na carinskome pregledu“ Zvonimira Baloga. Predstava u kojoj smo mogli vidjeti s kojim se sve pitanjima mora suočiti jedan puž kada prelazi granicu razveselila je publiku na gradskome trgu, a odigrali su je Fabijan Dulić, Luka Vuković i Ante Vuković. Naši su glumci vješto iznijeli svoje uloge za što su bili i nagrađeni glasnim aplauzom posjetitelja.

Dani Balinta Vujkova

Učenici koji pohađaju nastavu na hrvatskome nastavnom jeziku i učenici koji pohađaju nastavu Hrvatskoga jezika s elementima nacionalne kulture prisustvovali su programu XVIII. *Dana hrvatske knjige i riječi* u povodu obilježavanja Dana Balinta Vujkova.

Program se održavao u HKC-u *Bunjevačko kolo*, a nastupili su, pored tamburaškoga orkestra kojega predvodi Mira Temunović, učenici OŠ „Matko Vuković“ i mališani vrtića „Petar Pan“ iz Tavankuta.

Naša je škola preuzela obavezu da za iduću godinu pripremi program, najavljeno je u ovoj prigodi.

Također smo posjetili i subotički Gradski muzej. Pogledali smo izložbu „Priroda i čovjek“ Prirodnjačkoga odjela muzeja i imali priliku vidjeti bogatstvo živoga svijeta sjeverne Bačke.

Divan jesenski dan ostat će nam u lijepome sjećanju.

Recitatorska smotra

Na XVIII. Pokrajinskoj smotri recitatora na hrvatskome jeziku u Gradskoj knjižnici Subotici u mlađem nas je uzrastu predstavljala učenica Nikolina Jurić iz 3. a razreda pjesmom *Dom Ratka Zvrka*. U konkurenciji učenika srednjega uzrastu recitacijom pjesme *Poludjela ptica* Dobriše Cesarića natjecala se učenica 8. a razreda Melisa Gadžur. Učenici su za svoje izvedbe zaslužili sve pohvale, a Melisi čestitamo na osvojenome putovanju u Osijek.

Nismo mogli ne zamijetiti i neke naše bivše učenice koje su se također istaknule svojim nastupima i zaslužile priznanja i nagrade te nas tako ispunile ponosom.

Koliko smo uživali u poeziji, ali i druženju sa starim prijateljicama, pogledajte na fotografijama.

Slatkiš za OSMEH

Učenički parlament organizovao je humanitarnu akciju Slatkiš za osmeh, uz podršku nastavnica Danijele Radnić i Ivane Vuković.

Naime, tokom Dečije nedelje sakupljali su se slatkiši za decu iz vrtića Petar Pan u Donjem Tavankutu. Svako ko je bio u mogućnosti doneo je čokoladicu, bananicu ili neki sličan slatkiš. Podela ovih skromnih, ali od srca pripremljenih poklončića, održana je 11. oktobra u prostorijama vrtića. Sva deca i njihovi vaspitači bili su prijatno iznenađeni ovim gestom i nisu štedeli osmehe.

Cilj akcije bio je da obradujemo naše mališane i da im pokažemo da njihovi drugari misle na njih.

Priredba za bake i deke

Učenci od prvog do četvrtog razreda i mališani iz vrtića područnog objekta škole u Gornjem Tavankutu su, održali priredbu za svoje bake i deke.

Posle priredbe su održane igre u kojima su se bake i deke takmičile i nadmetale zajedno sa svojim unucima i unucima. Svi učesnici su, zahvaljujući sponzorima, dobili i „slatke“ nagrade.

Međunarodni dan zagrljaja

„Zagrljaj je prekrasan dar – jedna veličina odgovara svima“. Zagrljajem se može mnogo toga reći, te je 21. januara posvećen baš njemu – zagrljaju.

Predstavnici Učeničkog parlamenta: Ante Vuković, Jovana Antal, Anđela Suturović, Nikoleta Čupak, Dunja Pašić, Katarina Šegina, Melisa Gadžur, Katarina Vujić, Valentina Stanišić, Vanja Dubajić, Mihajla Štrban i Željana Tumbas Loketić su u pratnji nastavnica: Slađane Knežević i Danijele Radnić, u centru Subotice delili zagrljaje prolaznicima.

Đaci su zaustavljali prolaznike, govorili im o ovom danu i pitali da li mogu da ih zagrlje. Naši sugrađani su akciju učenika prihvatili sa oduševljenjem, pozdravili su ih i pohvalili.

Imali smo prilike da saznamo i koje sve vrste zagrljaja postoje: medveđi zagrljaj, zatim zagrljaj Slovo A, zagrljaj Želim te na neki način, zagrljaj s tapkanjem po leđima, jednoruki, bezprsni, obrazni, kućni, zagrljaj Pogodi ko je, čeonni, zagrljaj Oko srca, postranični, zagrljaj Vrh glave i još mnogo drugih vrsta zagrljaja.

Sve što je vezano za zagrljaj je važno – bilo da traje dugo ili kratko. Povećava se osećaj sigurnosti, poverenja, sreće i razumevanja. Oslobađa se oksitocin (hormon ljubavi i sreće) i reguliše kortizol (hormon stresa).

Međunarodni dan zagrljaja je 21. januar. Nemojte samo toga dana zagrliti nekoga, grlite se svakog dana.

6 razloga zašto svaki dan treba nekoga da zagrlite

1. Smanjuje depresiju
2. Sprečava stres
3. Snižava krvni pritisak
4. Poboljšava imunitet
5. Smanjuje bol
6. Emotivno povezuje
7. Jača samopouzdanje
8. Podstiče saosećanje i razumevanje

Zanimljivosti o zagrljajima

Studije pokazuju da razvoj inteligencije zaostaje kod dece koju ne grle dovoljno. Oni počinju kasnije da čitaju ili hodaju u odnosu na vršnjake.

Prema jednoj američkoj studiji, brakovi u kojima se supružnici grle ili maze traju duže od onih kod kojih ovi mali rituali izostaju.

Jedna psihološka računica pokazuje da je ljudima u proseku potrebno 13 zagrljaja dnevno, ali veći broj njih ih ne dobije.

Prosečno ljudi potroše jedan sat mesečno grleći se.

Neki zagrljaji su sasvim kratki, neki vrlo dugi... u proseku, zagrljaj traje 9,5 sekundi. Važno je koliko traje! Zagrljaji, uglavnom oni usputni, pri pozdravljanju, traju samo sekundu ili dve. Da bi zagrljaj imao pun efekat na nas, potrebno je da traje najmanje sedam sekundi.

Slamarska sekcija u Ljutovu

U podružnoj školi u Ljutovu u toku zimskog raspusta voditeljica slamarske sekcije Zorica Sloboda, članice slamarske sekcije – djeca predškolskog uzrasta i učenice od 1. do 8. razreda imali su dvije radionice. Učenice prvog razreda i dva nova člana predškolca – Luka i Lena priključili su se slamarskoj sekciji.

Tijekom radionice novi članovi upoznali su se s tehnikom čišćenja, peglanja i lijepjenja slame na selotejp traku. Uspješno su se obučili i napravili svoje prve mini čestitke s cvjetićima.

Na satovima sekcije djeca su se družila, radila s velikom radošću, iskazala svoju kreativnost pri izradi slika uz pjesmu i pijuckanje čaja.

Koliko su djeca bila zadovoljna govore fotografije.

Zadrugari u Vinkovcima

Po pozivu predsjednice Hrvatske udruge učeničkih zadruga Dragice Benčik, učenice Milica Tikvicki i Marija Saulić, ravnateljica Stanislava Stantić Prčić i voditeljica Učeničke zadruge Zorica Sloboda predstavljale su našu školu na 31. Smotri učeničkih zadruga Republike Hrvatske u razdoblju od 8. do 11. listopada 2019. godine u Vinkovcima u dvorani Barun Trenk.

Na smotri su se predstavili izložbom i prezentirali rad učeničke zadruge kroz kreativne radionice izrade čestitaka od slame za sudionike.

Posjet bosanskohercegovačkih ravnatelja

U listopadu su nas posjetili članovi Aktiva ravnatelja osnovnih škola Kantona Središnje Bosne. Tijekom svoga boravka u Tavankutu ravnatelji su se upoznali s obrazovanjem koje se ovdje provodi i na hrvatskome nastavnom jeziku, razgledali su školu i u pripremljenoj prezentaciji saznali o brojnim školskim izvannastavnim aktivnostima. Budući da je osnovna nakana posjeta razvoj suradnje i povezivanje škola iz Vojvodine sa školama Kantona Središnje Bosne u kojima se nastava održava na hrvatskome jeziku, ravnatelji su kao zalog uspostavljene suradnje tavankutskoj školi donirali novčana sredstva za kupnju školskoga kombija. Boravak i druženje s dragim gostima završeno je potpisivanjem povelje o prijateljstvu i suradnji što je potvrda i jamstvo nastavka uspostavljene suradnje.

Na proslavi obljetnice uspostavljanja školstva u Usori

Predstavnici naše škole bili su gosti Osnovne škole Ivana fra Frane Jukića na proslavi jubileja 90. godišnjice uspostavljanja školstva u Usori.

Nakon uvodnog zabavnog programa ravnatelj škole domaćina Slobodan Krajina dodijelio je zahvalnice svima koji su na bilo koji način urezani u povijest škole pa tako i onima koji uveliko pomažu u njenu radu. Nama je posebno drago i velika čast što je i našoj školi dodijeljena zahvalnica kojom je okrunjeno višegodišnje prijateljstvo i suradnja. Po završetku programa načelnik gosp. Zvonimir Anđelić i unuk Martina Kikić (čovjeka koji je osnovao ovu prvu školu) otkrili su spomen ploču u čast ovoj obljetnici, tj. u čast 90 godina školstva u Usori. Po završetku kulturnog programa za sve prisutne upriličeno je druženje.

Škola za 21. vek

Treća faza takmičenja u programiranju, u okviru programa *Škole za 21. vek*, održana je u petak 29. novembra u Start-it centru u Zrenjaninu. Na takmičenju je svoje projekte prikazalo i branilo 20 škola. Našu školu su predstavljali učenici 7. c odeljenja: Ognjen Berberović i Stefan Saulić sa projektom „Klon gupčeve lipe – meteorološka i fenološka merenja“, a pripremio ih je njihov mentor Branko Stantić, nastavnik Tehnike i tehnologije.

Otvaranju takmičenja prisustvovali su: njena ekselencija Sian MacLeod, ambasadorica Velike Britanije u Republici Srbiji, Milan Pašić, pomoćnik ministra za predškolsko i osnovno obrazovanje i vaspitanje, Clare Sears, direktorica za Srbiju i Zapadni Balkan pri Britanskom Savetu i Olivera Todorović, pomoćnik direktora Zavoda za unapređivanje obrazovanja i vaspitanja.

Nakon otvaranja učenici su pred tročlanim stručnim žirijem imali pet

minuta za prezentaciju i demonstraciju svog projekata i pet minuta da odgovore na pitanja članova žirija.

Posle zasedanja, žiri je proglasio pobednike. Naša škola je osvojila prvo mesto, i zajedno sa drugoplasiranom školom, će imati priliku učestvovati i predstaviti svoj projekt na engleskom jeziku na Regionalnom takmičenju u programiranju koje će se održati u Tirani u Republici Albaniji, aprila 2020. godine. Tim koji pobedi na Regionalnom takmičenju u programiranju će učestvovati na Bett Show-u, u Londonu u Velikoj Britaniji.

Za osvojeno prvo mesto učenici, mentor i škola dobili su diplome i nagrade. Najznačajnija nagrada je za školu, a to su dodaci – spravice koje se koriste zajedno sa micro:bit uređajima u vrednosti od 500 britanskih funti.

Na LABUS-u

LABUS je akronim Laboratorija za učenike srednjih i osnovnih škola, a održava se na Fakultetu elektrotehnike, računarstva i informacijskih tehnologija u Osijeku. Ove godine održao se po treći put zaredom, a prisustvovalo mu je i 60 učenika iz Subotice, Đurđina i Tavankuta. Učenici u pratnji svojih mentora na LABUS su došli po pozivu Zajednice tehničke kulture Osiječko-baranjske županije i njihovog tajnika profesora Ive Grgića.

Dio je sajma i projekt Slavenska STEM-evolucija, gdje su učenici bili u mogućnosti posjetiti mnoštvo prezentacija i radionica otvorenoga tipa kao i aktivno sudjelovati u radionicama zatvorenoga tipa iz područja programiranja mobilnih uređaja. Učenici su imali priliku vidjeti kako roboti funkcioniraju, upoznati kako ih naučiti da rade ono što želimo, naučiti ih da prolaze kroz labirint, zabaviti se upravljajući robotom tijekom nogometnoga susreta i još mnogo toga.

Nakon završenih aktivnosti obišli smo i osiječku tvrđu te se prošetali promenadom uz rijeku Dravu.

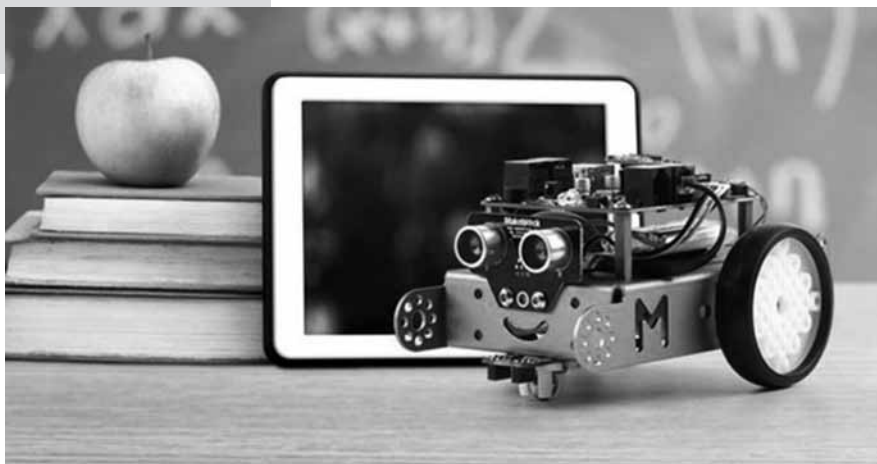

KODigranje

Zahvaljujući tome što smo protekle školske godine nabavili mBot-robote, učenici su imali priliku po prvi put se uključiti u takmičenje u programiranju robota pod nazivom KODigranje, koja se sprovodi u okviru programa Bitka za znanje.

Prvo kolo takmičenja održano je online u periodu od 16. do 31. decembra 2019. godine. Učenici su dobili zadatak koji se sastojao od izrade dodatka – držača za marker, za šta smo iskoristili 3D štampač, i programiranja robota čiji je zadatak bio da pređe određenu putanju u što kraćem vremenu i pri tome iscrtava dva polukruga i jedan krug. Svaki zadatak je snimljen i video postavljen na Vimeo internet stranicu, kako bi svi učesnici mogli pratiti rad (drugih) učesnika.

Našu školu predstavljali su učenici: Jonatan Sijanta (5.b), Luka Vuković (6.a), Ana Davčik (6.b), Stefan Saulić (7.c) i Ognjen Berberović (7.c). U drugo, fizičko kolo takmičenja, plasirala se 81 škola i 233 učenika sa teritorije Republike Srbije. Iz naše škole plasirali su se učenici sa najbolje postignutim vremenom i najvećim osvojenim brojem bodova. Učenici koji će predstavljati našu školu su: Luka Vuković, Ana Davčik i Stefan Saulić.

Zadrugari u Osijeku

Po pozivu tajnika Zajednice tehničke kulture Osječko-baranjske županije profesora Ive Grgića u suradnji s tvrtkom Osječki sajam d.o.o. učenice naše škole Valentina Stanišići, Nikoleta Čupak i voditeljica Učeničke zadruge „Matija Gubec“ Zorica Sloboda sudjelovale su kao gosti na 2. Sajmu tehničke kulture Osijek – Tehnicoolum dva dana 29. i 30. studenog 2019. godine na sajamskom prostoru Pampas.

Na smotri su nas predstavile IZLOŽBOM i prezentirale rad učeničke zadruge kroz kreativne radionice izrade čestitki od slame za sudionike.

Posjet predsjednika Gradske skupštine Grada Zagreba

U listopadu 2019. godine posjetila nas je delegacija iz Zagreba predvođena Dragom Prgometom, predsjednikom Gradske skupštine Grada Zagreba.

Bila je to prilika za razgovor o perspektivama i mogućnostima budućih suradnja o kojima su razgovarali naša ravnateljica Stanislava Stantić Prčić kao domaćin susreta, Drago Prgomet, Tivadar Bunford, predsjednik Skupštine Grada Subotice, Gyula Lászlo, sekretar Skupštine Grada Subotice, Velimir Pleša, generalni konzul Republike Hrvatske u Republici Srbiji, Lazar Cvijin, predsjednik Izvršnoga odbora HNV-a, Jasmina Stevanović, voditeljica Odjela za društvene djelatnosti Grada Subotice, Ljiljana Dulić ravnateljica Osnovne škole „Vladimir Nazor“ iz Đurđina, Mirjana Stevanović, ravnateljica Osnovne škole „Matko Vuković“ iz Subotice i Ivan Stipičić, ravnatelj Osnovne škole „Ivan Milutinović“ iz Subotice. Prve mogućnosti suradnje s tavankutskom i subotičkim školama u projektu „Međunarodna škola tehničkih vještina“ predstavili su Josip Troha kao glavni koordinatorski projekta, Ivan Jurić, dopredsjednik Hrvatske zajednice tehničke kulture i Tomislav Stipanović predsjednik International Plastic Modelers' Association Croatia.

U nastavku protokola sudionicu su razgledali školu, a s posebnim zanimanjem obišli su i kabinet Tehničke kulture koji je zahvaljujući donacijama Ministarstva znanosti i obrazovanja Republike Hrvatske opremljen suvremenim strojevima i alatima kao što su Unimat basic, višenamjenski stroj za obradu drva, mBot roboti, micro:bitovi i 3D printer Creality Ender 3 pro.

Međunarodna škola tehničkih vještina

Od 12. do 15. prosinca 2019. godine sudjelovali smo na I. Međunarodnoj školi tehničkih vještina u Zagrebu, koja se odvijala u sklopu tradicionalnih 8. Otvorenih dana Hrvatske udruge vojnih minijaturista iz Gračana, kraj Zagreba. Posjeta je nastavak započete suradnje s Hrvatskom zajednicom tehničke kulture i Hrvatskom udrugom vojnih minijaturista, nakon što je u listopadu delegacija iz Zagreba, predvođena predsjednikom Gradske skupštine Grada Zagreba Dragom Prgometom, posjetila našu školu.

Školu su predstavljale učenice Valentina Stanišić, Katarina Vujić, Katarina Šegina i Ana Davčik, u pratnji učitelja tehničke kulture Branka Stantića i ravnateljice škole Stanislave Stantić Prčić.

Tijekom četiri dana učenici su aktivno sudjelovali na radionicama robotike – programiranje mBot-a, elektronike – izrada tranzistorskog treptala, maketarstva – izrade diorame, terena i modelarstva – sastavljanje modela zrakoplova te bojanje figura i weathering-a. Sve uz druženje s učenicima škole domaćina OŠ

„Gračani“ iz Zagreba i učenicima OŠ „Emilija Ostojić“ iz Požege.

Hrvatska zajednica tehničke kulture i Hrvatska udruga vojnih minijaturista, osim radionica, organizirali su iznimno bogat program za goste. Imali smo tako priliku obići OŠ „Gračani“, klupske prostorije Hrvatske udruge vojnih minijaturista, Zavičajni muzej podsljemena, kabinete i laboratorije Fakulteta strojarstva i brodogradnje iz Zagreba i Tehnički muzej Nikola Tesla u Zagrebu. Slobodno vrijeme iskoristili smo i za obilazak grada Zagreba, koji se u vrijeme adventa iznimno dojmio učenicima.

Završna svečanost, uz podjelu zahvalnica, priznanja i prigodnih poklona, održana je u klupskim prostorijama HUVM-a, a u službenome programu okupljenima se obratila i naša ravnateljica Stanislava Stantić Prčić.

Ne krijemo oduševljenje organizacijom I. Međunarodne škole tehničkih vještina i radujemo se skorom uzvratnom posjetu našoj školi i budućoj suradnji.

Obilježen Dan kravate

Dan kravate, 18. listopada, obilježili smo na subotičkom Korzu. Za tu smo prigodu pripremili i praktične suvenire, graničnike za knjige na kojima su u tehnici slame izrađene kravate. Uz graničnike Subotičanima smo dijelili i prigodan letak s kratkom informacijom i zanimljivošću o povijesti kravate, a zainteresirani su mogli sudjelovati i u kvizu. Za sudjelovanje u kvizu potreban je bio pametni telefon kojim se skenirao QR-kod, povezenica za kviz na školskoj mrežnoj stranici. Sudionici su svi bili vrlo uspješni, a kao nagradu mogli su osvojiti šarene košuljice s kravatom od papira izrađene tehnikom origamija. Na samom početku učenicima se u obilježavanju Dana kravate pridružio i Hrvoje Vuković, konzul prvoga razreda Generalnoga konzulata Republike Hrvatske u Republici Srbiji u Subotici.

Kravata je izvorni hrvatski proizvod koji su svijetom proširili hrvatski vojnici u službi francuskoga kralja Luja XIV. Od 2003. godine 18. listopada obilježava se Dan kravate, a naša škola u ovoj je manifestaciji sudjelovala sedmu godinu zaredom.

KVIZ o kravati

1. Koji je narod kravatu proširio Europom?

- Talijani
- Francuzi
- Hrvati

2. Kako se zove najpoznatiji čvor koji se danas najčešće veže na kravati?

- Wismarski čvor
- Windsorski čvor
- Calvinski čvor

3. Koji se dan u svijetu obilježava kao Dan kravate?

- 18. listopada
- 18. studenoga
- 18. prosinca

4. Tko je imenovan prvim veleposlanikom kravate?

- Igor Rudan
- Božidar Prosenjak
- Miro Gavran

5. Tko je autor slikovnice *Priča o kravati*?

- Igor Rudan
- Božidar Prosenjak
- Miro Gavran

6. U kojem se stoljeću kravata, kao modni dodatak, proširila Europom?

- 16. stoljeću
- 17. stoljeću
- 18. stoljeću

7. Koji je francuski kralj proslavio kravatu?

- Luj XIV.
- Luj XV.
- Luj XVI.

8. Koliko teorijskih mogućnosti vezivanja čvora kravate postoji?

- 45
- 65
- 85

Windsor Half Windsor Four-in-hand Nicky Pratt

Eldridge Balthus Atlantic Cape Capsule

9. U kojem je hrvatskom gradu bila izložena najveća kravata na svijetu?

- Dubrovniku
- Puli
- Splitu

10. Od koje se godine obilježava Dan kravate?

- 2003.
- 2005.
- 2010.

Švicarska - zemlja čokolade

Sigurno ste se susreli s izrazima da je nešto ili netko „pun rupa kao švicarski sir“ ili da je „neutralan kao Švicarska“, a možda smo ponekad bili toliko točni i precizni da su nas usporedili sa Švicarskom.

A, jeste li se zapitali ikada što znamo o toj bogatoj europskoj zemlji sira, satova i što je možda najvažnije – čokolade.

Za početak, službeni naziv ove alpske zemlje je Švicarska Konfederacija iako je faktički ona federacija, a ne konfederacija.

Nalazi se u središnjoj Europi te graniči s Lihtenštajnom, Austrijom, Francuskom, Italijom i Njemačkom. Budući da su u Švicarskoj četiri jezika službena: njemački, francuski, talijanski i retoromanski; službeni je međunarodni naziv ove zemlje na latinskom, Confederatio Helvetica. Zato ćemo na automobilima iz Švicarske vidjeti naljepnicu CH, a i internetski nastavak za domene ove zemlje predstavljaju ista dva slova. Taj je naziv izveden iz naziva Helveti kako se nazivaju Kelti koji su živjeli na ovim područjima u 2. stoljeću i ratovali s Rimljanima.

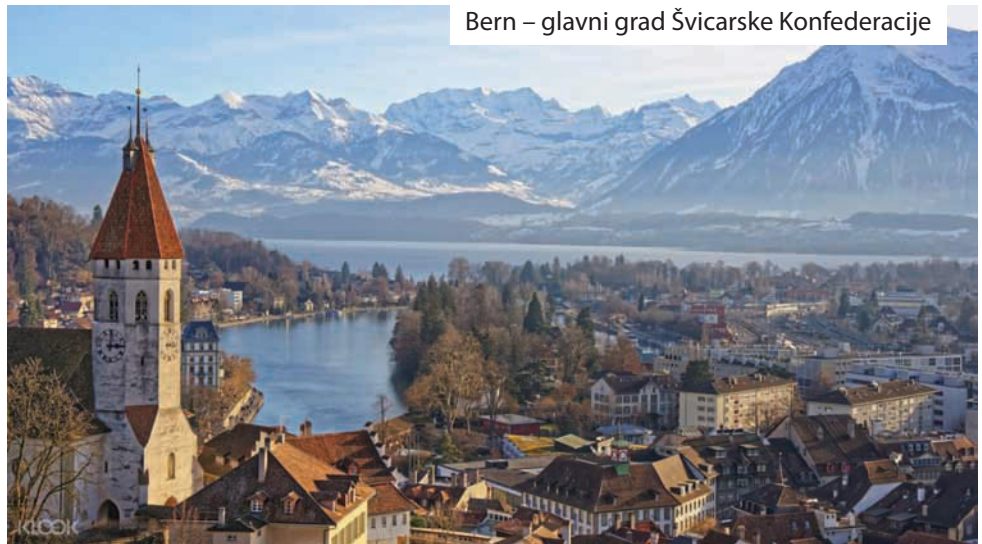
Glavni je grad švicarske Bern, a zemlja je podijeljena na dvadeset kantona i šest polukantona. Osim Bern, možda su i poznatiji veći gradovi Zürich i Geneva.

Švicarska je kroz povijest poznata po svojoj neutralnosti pa tako nije sudjelovala niti u jednom ratu još od 1505. godine. Čak je i u vrijeme svejetskih ratova uspjela održati svoju neutralnost pa je pružala utočište izbjeglicama s jedne i s druge strane.

Upravo je vojna neutralnost učinila vojsku suvišnom u Švicarskoj, a jedini ostatak nekadašnje švicarske vojne tradicije današnja je postrojba papinske Švicarske garde koju u pravilu čine petorica časnika, 26 dočasnika i 78 helebardira. Iako su vojnici Švicarci, njihov je vrhovni zapovjednik papa o čijoj sigurnosti i brinu. Da bi mogao služiti u papinskoj Švicarskoj gardi kandidat mora biti katolik, švicarski državljanin, besprijeekornoga vladanja, neoženjen, star između 19 i 30 godina i visok najmanje 174 cm. Služba u gardi traje najmanje dvije godine (na koliko se potpisuje ugovor), a većina pripadnika odlazi nakon isteka toga roka.

Švicarska je i zemlja u kojoj je osnovan Crveni križ, danas najpoznatija međunarodna humanitarna organizacija koju je 1863. godine u Genevi utemeljio Henri Dunat. Simbol je Crvenoga križa upravo crveni križ na bijelome polju, što je obrnuto od rasporeda boja na švicarskoj zastavi. Ova je organizacija osnovana kako bi se brinula prvenstveno o žrtvama rata, no danas Crveni križ pomaže i unesrećenima u prirodnim nepogodama, ali i siromašnim ljudima širom svijeta.

Zemljopisno smještena u alpskom dijelu Europe, Švicarska je zemlja čiji čak 65% teritorija zauzima ovaj najveći europski planinski lanac. Švicarske su Alpe jedne su od najljepših i često se nazivaju Centralne Alpe. Najveći je ledenjak Alpa Aletsch na švicarskoj planini Jungfrau. Arena Sardona ili Navlaka Glarus najveća je navlaka na Alpama koja se također nalazi u istočnoj Švicarskoj. Najviši vrh Švicarske Matterhorn (Monte Cervino ili Mont Cervin) s 4478 metara, nalazi se na granici Švicarske i Italije, a posljednji je od viših vrhova Alpa koji je osvojen. Upravo ovakav krajolik čini

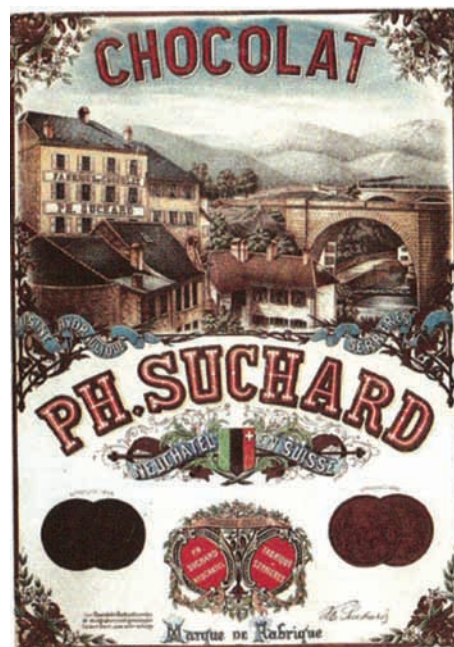

Bern – glavni grad Švicarske Konfederacije

Švicarska garda

Matterhorn – najviši vrh Švicarske

Ulaz u CERN

Švicarsku vrlo primamljivim turističkim odredištem, posebice u vrućim ljetnim mjesecima kada je ondje klima vrlo ugodna i blaga.

Osim visokih planina, švicarski je krajolik išaran i prekrasnim jezerima koja posjetitelje privlače svojom kristalnom čistoćom. Jezera su to ledenjačkoga podrijetla, a četiri najveća su: Bodensko, Lugano, Maggiore i Ženevsko jezero.

Ženeva je i svjetsko znanstveno središte jer u blizini toga grada smješten je CERN (akronim od franc. Conseil européen pour la recherche nucléaire: Europsko vijeće za nuklearna istraživanja; poslije Europski laboratorij za fiziku čestica), međunarodna institucija za nuklearna istraživanja kojoj su svrha fundamentalna istraživanja na području fizike elementarnih čestica osnovana 1954. godine.

I za kraj, ono po čemu svi zasigurno znamo Švicarsku – čokolada. Poznat je

slogan prema kojemu onaj tko kaže da ne voli švicarsku čokoladu, zasigurne je nije uopće niti probao. O kvaliteti švicarske čokolade svjedoči duga povijest proizvodnje koja seže do sedamnaestoga stoljeća, kada se čokolada počela pojavljivati u Europi. Od danas poznatih proizvođača iz Švicarske tako potječu neki od najpoznatijih brendova: Nestle, Lindt, Toblerone, Frey...

Švicarci su kao izumitelji mliječne čokolade poznati po gurmanskim čokoladnim pločicama koje su božanstvene već same po sebi, a dodatno ih obogaćuju različiti dodaci. Među pločicama najpoznatije su Lindtove koje oduševljavaju slatkom mliječnom čokoladom, a na zalihama su i pločice od tamne čokolade, oboje naravno u kombinaciji s omiljenim dodacima. Među švicarske specijalitete nesumnjivo spadaju i praline koje doduše nisu lokalni izum već se radi o čokoladnim bombončićima s tvrdom ljuskom i gotovom tekućom unutrašnjošću koji su zasigurno posebna karakteristika Švicarske. Najomiljeniji proizvodi s tog područja zasigurno su bombonijere koje bogatim izborom gurmanskih čokoladnih pralina oduševljavaju sladokusce te su kao stvorene za poklon, osobni ili poslovni.

Krunoslav Mikulan: Zmaj ispod Staroga grada

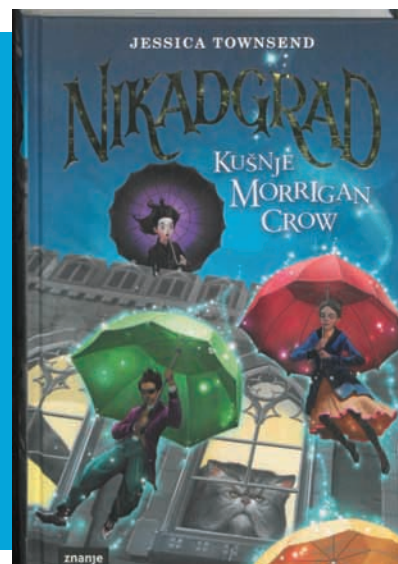
Roman Zmaj ispod Staroga grada temelji se na legendi prema kojoj ispod čakovečkoga dvorca obitelji Zrinski spava zmaj koji je toliko velik da mu se ispod dvorca nalazi glava, a rep mu se nalazi ispod franjevačkoga samostana u centru grada.

Legendi o zmajevima u raznim dijelovima Međimurja ima još pa bi se moglo raditi o ukupno pet zmajeva koji „spavaju“ ispod raznih mjesta. Spominju se još neke lokalne pučke legende, poput one o vatrenome čovjeku (kao manifestaciji nesretne duše), vampirima i vukodlacima, ili pak starohrvatske legende o bogu Velesu, što sve igra veću ili manju ulogu u romanu.

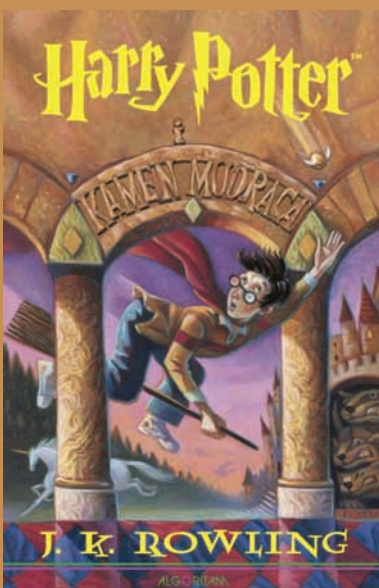
Četvoro djece, dvije djevojčice i dva dječaka, otkrivaju tajni prolaz koji vodi u podzemlje dvorca te pronalaze golemi kostur dug nekoliko stotina metara i jedno jaje u kojem se, nadaju se, nalazi mali zmaj. Postupno otkrivaju da su mnoge legende utemeljene, ali ne baš onako kako to piše u knjigama ili na internetu. Otkrivaju kako i oni sami posjeduju neke natprirodne sposobnosti koje im pomažu u borbi protiv tajanstvenih osoba koje ih pokušavaju zarobiti.

Jessica Townsend: Nikadgrad: Kušnje Morrigan Crow

Morrigan Crow je ukleta. Rođena na zlosretnu Staru večer, ta neobična djevojčica u svom rodnom Šakalovcu dežurni je krivac za sve male i velike nevolje. Kao i svoj ukletoj djeci, predodređeno joj je da umre na jedan-aeesti rođendan, kada nebeskoliki sat otkuca ponoć. Morrigan naizgled hrabro iščekuje taj trenutak, ali zapravo je prestravljena svojom sudbinom. Baš kada pomisli da za nju više nema nade, pojavljuje se zagonetni čovjek imena Jupiter Sjever, i bježi s njome na čudesno i magično mjesto – Nikadgrad. Ovdje je Morrigan napokon prihvaćena i voljena, ali kako bi zauvijek ostala u tom sigurnom okrilju, mora proći kroz četiri nevjerovatne kušnje i izboriti se za mjesto u tajnovitom Čudestnom društvu...

J. K. Rowling: Harry Potter i Kamen mudraca

Roditelji Harryja Pottera stradali su dok je još bio jednogodišnja beba. Deset je drugih i neveselih ljeta Harry proveo kao neželjen gost pod krovom Dursleyjevih, pod grdnjom navijek ljute tete Petunije, pod podozrivim pogledom neugodnog tetka Vernona i pod pakosnim udarcima bratića Dudleyja.

A onda, netom pred njegov jedanaesti rođendan, počela su stizati pisma! Tajanstvena pisma naslovljena na gospodina Harryja Pottera, opasna pisma koja mu tetak Vernon nikako nije želio pokazati, čarobna pisma ispisana smaragdnozelenom tintom, iz kojih bi Harry mogao saznati istinu! A istina je da Harryjevi roditelji nisu poginuli u prometnoj nesreći, i istina je da Harry Potter nije sasvim običan dječak, i istina je da na jesen ipak neće morati krenuti u peti razred obližnje škole.

Harry Potter je naime izravno i pismeno pozvan u Hogwarts, najpoznatiju školu vještičarenja i čarobnjaštva, jer Harry Potter je zapravo prirodno nadaren čarobnjak, kao što su bili i njegovi roditelji. On je čak i više od toga: u svijetu čarobnjaka Harry Potter je legenda, samo što on o tome još uopće nema pojma.

Harry Potter

Ciklus romana o Harryju Potteru serijal je od sedam romana koje je napisala britanska književnica J. K. Rowling. Knjige opisuju avanture mladog čarobnjaka Harryja Pottera i njegovih najboljih prijatelja Rona Weasleyja i Hermione Granger, učenika Škole vještičarenja i čarobnjaštva Hogwarts. Okosnica radnje romana je Harryjev sukob sa zlim čarobnjakom Lordom Voldemortom, čiji je cilj osvojiti čarobnjački svijet, pokoriti bezjake (nemagične ljude) te uništiti sve one koji mu stoje na putu.

Romani većim dijelom spadaju u žanr fantastike; međutim, to su ujedno i edukacijski romani čija je radnja smještena u Školu vještičarenja i čarobnjaštva Hogwarts, britanski internat za čarobnjake čiji nastavni program uključuje korištenje magije. Knjige su i međusobno povezane pomno skrivenim tragovima koji dobivaju značenje u svakoj sljedećoj knjizi serijala, a glavni likovi često progone brojne sumnjivce što dovodi do naglog obrata koji razjašnjava cijelu situaciju.

Glavni lik, dječak imenom Harry Potter, siročić je koji živi sa svojim okrutnim rođacima, Dursleyjevima. Oni su ga u početku držali u potpunom neznanju o njegovu čarobnjačkom naslijeđu jer preziru njegovu „neprirodnost“. Međutim, kako se približavao njegov jedanaesti rođendan, Harry je postajao sve više svjestan svoje posebnosti, a na svoj je jedanaesti rođendan imao prvi susret s čarobnjačkim svijetom kad je obaviješten da je zapravo čarobnjak i da je pozvan u Školu vještičarenja i čarobnjaštva Hogwarts.

Prvi roman započinje 1. studenog 1981. godine na dan pun čudnih i neobjašnjivih događaja: zvijezde padalice, neobično velik broj sova, čudno odjeveni stranci koji sretno pozdravljaju bezjake na ulici. Izvor je tih čudnih događaja slavljenoj inače pritajenoj čarobnjačkoj svijeta koji je godinama terorizirao Lord Voldemort, koji je pokušavao prigrabiti što je više moguće moći. Prethodne je noći

Lord Voldemort, koji je mjesecima tragao za skrivenom obitelji Potter, otkrio njihovo sklonište i ubio Jamesa i Lily Potter. Međutim, kad je pokušao ubiti njihova sina, Harryja, njegova se kletva okrenula protiv njega. Njegov je duh istrgnut iz njegova tijela i on je bio prisiljen na skrivanje, a Harryju je kao podsjetnik na taj događaj ostao samo ožiljak u obliku munje na čelu. Harryjeva misteriozna pobjeda nad Voldemortom u toj Noći vještica dočekana je s mješavi-

nom sreće i divljenja u čarobnjačkoj zajednici, a Harry je dobio nadimak „dečko koji je ostao živ“. Drugo poglavlje započinje deset godina kasnije, 1991. godine, kad Harry saznaje za svoje čarobnjačko naslijeđe i tu priča počinje.

Naredne priče slijede veoma strogu formulu: radnja knjige započinje svake godine u otprilike isto vrijeme, odnosno pri kraju ljeta, kad Harry u bezjačkom svijetu, s Dursleyjevima, iščekuje rujan i povratak u Hogwarts. Zatim neko vrijeme provodi na nekim određenim magičnim lokacijama (u Zakutnoj ulici, Jazbini, na Grimmauldovom trgu) prije nego što se ukrca na vlak Hogwarts Express, koji kreće s perona 9 i 3/4 sa željezničkog kolodvora King's Cross i vozi za Hogwarts.

Nakon dolaska u školu, Harry se u svakom romanu bori s teretom koji donose školski problemi kao što su domaće zadaće, simpatije i učitelji koji nemaju razumijevanja. Također, tijekom tog razdoblja, Harry se bori i s uvijek novim misterijem koji vrhunac dostiže kako se bliže posljednji dani škole, a često uključuje pokušaje Lorda Voldemorta da vrati svoju moć.

(Izvor: https://hr.wikipedia.org/wiki/Harry_Potter)

Zanimljivosti o Harryju Potteru

1. Stanica King's Cross je mjesto odakle čarobnjaci kreću Hogwarts Expressom za školu, no to je i stanica koja ima posebno značenje za spisateljicu J. K. Rowling. To je stanica na kojoj su upoznali njeni roditelji.
2. Harryjeva sniježna sova, Hedwig, nije poput pravih sniježnih sova jer je noćna životinja. Naime, sniježne sove u prirodi su dnevne životinje, a J. K. Rowling to je saznala nakon što je već izdala prvi roman i više nije mogla ispraviti.
3. Profesor Snape djelomično je utemeljen na stvarnoj osobi – profesoru kemije iz srednje škole koju je pohađala J. K. Rowling, a koji joj je bio jako omražen.
4. J. K. Rowling prva je književnica koja je postala milijarderka samo zahvaljujući svojim knjigama, no nije se našla na listi najbogatijih jer je dio svoga bogatstva dala u humanitarne svrhe (oko 160 milijuna dolara).
5. Svi su filmovi o Harryju Potteru i ekranizirani, a posljednji je film u franšizi jedini u kojem zadnju rečenicu ne izgovara Harry, nego njegov sin.

Romani iz serijala o Harryju Potteru

1. Harry Potter i kamen mudraca
2. Harry Potter i odaja tajni
3. Harry Potter i zatočenik Azkabana
4. Harry Potter i plameni pehar
5. Harry Potter i Red feniksa
6. Harry Potter i princ miješane krvi
7. Harry Potter i darovi smrti

Ambijentalna nastava učenika 7. i 8. razreda

Tokom dvodnevne ambijentalne nastave, učenici sedmog i osmog razreda posetili su nekoliko značajnih turističkih destinacija, u pratnji svojih nastavnika: Sonje Zvekić, Milene Predojević, Anite Kopilović, Miroslava Rauša i Slavka Benčika.

Prvog dana obišli smo planinu Avala i Avalski TV toranj. Zatim je usledila poseta arheološkom nalazištu „Viminacijum“ kod Kostolca, rimskog vojnog sedišta i glavnog grada rimske provincije Gornje Mezije. U Viminacijumu smo, između ostalog, posetili i izložbu koju čine 18 bronzanih glava imperatora rođenih na prostoru Srbije i maketa rimskoga grada Viminacijuma. Posebnu atrakciju u okviru arheološkog parka Viminacijum

predstavlja paleontološki park u kome su prezentovani mamuti otkriveni u površinskom kopu Drmnom, a na obodima rimskog lokaliteta. Najznačajniji nalaz predstavlja mamut, očuvan u celosti, poznat kao Vika.

Po dolasku u Despotovac smešteni smo u konačište „TLS Company“. Nakon večere usledilo je disko večer.

Drugog dana u jutarnjim časovima obilazimo manastir Manasiju kojeg je podigao srpski despot Stefan Lazarević početkom XV veka. Manastir je poznat po resavskoj školi. U njemu su se skupljali monasi koji su negovali književnost i prepisivačku delatnost. U okviru posete održan je čas srpskog jezika i obrađena je pesma „Manasija“ Vaska Pope.

Usledio je obilazak Resavske pećine, naše najveće i najlepše pećine, u pratnji speleologa.

Potom stižemo u Svi-

lajnac, gde smo posetili Prirodnjački centar Srbije, a učenicima je predstavljen spoj nauke, obrazovanja, istorije i turizma kroz izložbe Svet dinosaurus, Životinje Afrike, Svet minerala i stena, Geološki vremeplov, Biodiverzitet Srbije, Mamut „Kika“, Geodiverzitet Srbije, Nebesko kameenje i Vulkan.

Prepuni pozitivnih utisaka vratili smo se za Tavankut.

Rudnik - ambijentalna nastava

Đaci naše škole od I do IV razreda sa učiteljicama Ljubicom Francišković i Ružicom Marjanušić su ove godine boravili na planini Rudnik od 8. do 12. novembra. Svaki dan na Rudniku bio je ispunjen raznovrsnim aktivnostima.

Prvog dana po dolasku na Rudnik, smestili smo se po sobama i upoznali smo se sa našim rekreatorima. Išli smo u šetnju i videli rude koje se vade iz zemlje i ugašeni vulkan. Svake večeri smo imali disko i bilo nam je jako zabavno.

Naredne dane smo proveli u šetnji. Šetajući, stigli smo do brda na kome piše HOLLYWOOD, gde se tokom leta održava festival filmova. Tamo, na brdu, se nalazi najveća ljuljaška na Balkanu, na kojoj smo se, naravno, ljuljali. U blizini su sela Mutanj i Gornja Crnuća. Posle podne smo išli do Šumske kuće. Videli smo najviši vrh rudnika koji je dug 150 kilometara. Putem smo razgledali dalju okolinu. Posebno se isticala Ovčar banja a iza nje Zlatibor. Videlo se i jezero Jalovine u koje se odlazu otpaci prilikom topljenja rude. Popodne smo išli na „veselu livadu“ i vreme proveli igrajući se.

Sledeći da smo posetili Topolu i Karađorđev konak. Kustos nam je pričao o životu Karađorđa, čije telo je sahranjeno u crkvi na Oplencu. Unutrašnjost te crkve je prelepa jer su slike po celoj crkvi rađene od sitnih kamenčića. U crkvi se nalaze grobovi. Posle podne smo otišli do „ljubavne česme“.

Poslednjeg dana našeg boravka na Rudniku smo išli u Gornji Milanovac i Takovo. U muzeju „Takovski ustanak“ se nalaze svi predmeti, oružje, odeća, pisma iz doba Miloša Obrenovića. Posle obilaska muzeja uputili smo se do jakog starog hrasta i videli spomenik Milošu Obrenoviću.

Sa Rudnika smo se vratili 12. novembra u večernjim satima, umorni, ali prepuni utisaka. NA Rudniku nam je bilo jako lepo i svakome bih preporučila odlazak na tu prelepu planinu.

Lara Prčić, IV b

A prize trip to Vienna

Our student, Ana Davčik (6.b), won first place at the 7th Willkommen International Language Competition and as a prize, a trip to Vienna. Ana and English teacher Miroslav Rauš, together with the organizers of the competition and other prize-winning students and teachers visited Vienna on November 2 and 3, 2019. A pleasant weekend with fellow students and teachers were also complemented with visits to sights such as Schönbrunn Castle, the Natural History Museum and the Prater.

Congratulations to our Ana and we wish her success in the upcoming competitions!

Wolfgang Amadeus Mozart

Wien

Wien ist die Bundeshauptstadt der Republik Österreich und zugleich eines der neun österreichischen Bundesländer. Mit rund 1,9 Millionen Einwohnern (etwa ein Fünftel der österreichischen Gesamtbevölkerung) ist das an der Donau gelegene Wien die bevölkerungsreichste Großstadt und Primatstadt Österreichs, die zweitgrößte im deutschen Sprachraum sowie die sechstgrößte Stadt der Europäischen Union.

Die Staatsoper

Architektonisch ist Wien bis heute vor allem von den Bauwerken um die Wiener Ringstraße aus der Gründerzeit, aber auch von Barock und Jugendstil geprägt. Durch seine Rolle als kaiserliche Reichshaupt- und Residenzstadt des Kaisertums Österreich ab 1804 wurde Wien zu einem kulturellen und politischen Zentrum Europas.

Dank zahlreicher Prunkbauten aus der römisch-deutschen und der österreichischen Kaiserzeit, vielfältiger Kulturangebote und nicht zuletzt auch dank des Rufes als Musikhauptstadt, den Wien aufgrund des Schaffens zahlreicher berühmter klassischer Musiker, wie Beethoven, Mozart oder Mahler, erwarb, ist die Stadt weltweit bekannt und ein beliebtes Touristenziel.

Fiaker kutschieren Gäste durch die zum Weltkulturerbe zählende Innere Stadt, die Altstadt, in deren Zentrum sich der Stephansdom befindet.

Im 1. Bezirk befinden sich zudem die Staatsoper, die Hofburg (Stadtresidenz der Kaiser), die Kärntner Straße (die am stärksten frequentierte Fußgängerzone Österreichs), bekannte Hotels und Konditoreien und die prunkvolle Ringstraße, die die Altstadt umgibt. Wien hat seit 1980 eine sehr lebendige und vielfältige Szene mit Lokalvierteln, Kunstgalerien, Kabarett, Jazzlokalen und Veranstaltungen aller Art entwickelt.

Izvor: <https://de.wikipedia.org/wiki/Wien>

Der Stephansdom

Das Schloss Schönbrunn

Festival voća

Na tavankutskome Festivalu voća već tradicionalno sudjelovali su i naši učenici. Glumili su, svirali, plesali i pjevali, no iznad svega dobro se zabavili. A, kako im je bilo? Pogledajte na fotografijama koje slijede.

Povratak u budućnost

Uposjetu našoj školi, od 26. do 29. rujna, boravili su učenici, nastavnici i ravnateljica Osnovne škole „Podmurvice“ iz Rijeke. Riječani su u Tavankut došli u okviru suradnje projekta „Povratak u budućnost“ koji financira Ministarstvo znanosti i obrazovanja Republike Hrvatske. Cilj je projekta bio razmijeniti znanja o tradicijskome naslijeđu krajeva iz kojih sudionici potječu, a učenici su družeći se i sudjelujući u osmišljenim radionicama proveli tri nezaboravna dana.

Gosti su tako naučili kako izrađivati ukrasne predmete od slame, a sami su predstavili tehniku izrade ukrasa za maske, vrlo popularne u Hrvatskome primorju koje je na daleko poznato po svojim karnevalskim običajima. Osim toga Riječani su i pobliže upoznali Tavankut, a najvažnije su znamenitosti potom i mapirali. Posjetili su i župnu crkvu Srca Isusova gdje ih je dočekaio župnik i u kratkom im izlaganju ispriopovijedio povijest župe, župne crkve, ali i samoga mjesta. Boravak u Tavankutu Riječani su iskoristili i za obilazak IX. Festivala voća gdje su ispratili i pljeskom pozdravili izvedbu igrokaza „Dobro stablo“ u izvedbi tavankutskih učenika.

Nakon festivala, gosti su u pratnji svojih domaćina obišli zoološki vrt na Paliću, a potom i uže središte Subotice razgledavši franjevačku crkvu, Gradsku kuću, sinagogu i katedralu.

Susret je završen s nadom u nastavak započete suradnje.

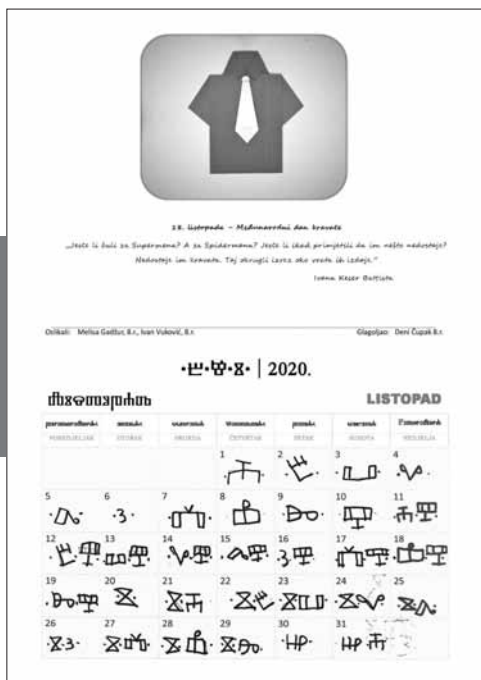
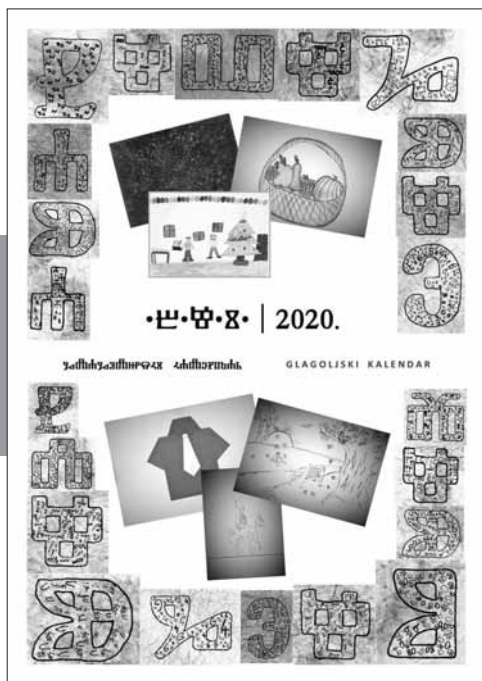

Glagoljski kalendar

GLAGOLJSKI KALENDAR za 2020. godinu projektna je aktivnost u eTwinning projektu *Glagoljamo* koju su proveli učenici OŠ „Josipdol“ iz Josipdola i OŠ „Matija Gubec“ iz Tavankuta pod voditeljstvom mentorica Morene Rendulić, Andreje Matijašić i Mirjane Grubišić.

Kalendar je rezultat istraživanja hrvatske materijalne i nematerijalne baštine i učenja starog hrvatskog pisma glagoljice koje su učenici realizirali kroz izvannastavne aktivnosti u okviru školskih kurikula te izvanškolskih aktivnosti uz potporu Dobrotvornog podupirajućeg društva „Sveti Ivan Pavao II.“ te Župe Blažene Djevice Marije od Čudesa iz Oštarija. U izradi kalendara sudjelovali su i učenici OŠ „Matija Gubec“ Tavankut koji pohađaju redovitu nastavu na hrvatskome jeziku te učenici koji slušaju izborni predmet Hrvatski jezik s elementima nacionalne kulture, ali i članovi Kulturno-umjetničkoga društva „Vladimir Nazor“ iz Sombora koji u prostorijama Hrvatskoga doma Vladimir Nazor Sombor pohađaju izvanškolsku aktivnost Hrvatski jezik s elementima nacionalne kulture.

Učenici OŠ „Matija Gubec“ Tavankut imali su priliku posjetiti Ogulin i Oštarije te sudjelovati u studenome 2018. godine na radionicama glagoljice koje su za njih pripremili njihovi prijatelji Maći oštarski glagoljaši. Oduševljeni posjećenim radionicama, tavankutski su se učenici i sami dali u istraživanje najstarijega hrvatskoga pisma te su pod vodstvom nastavnice hrvatskoga jezika Morene Rendulić sudjelovali u izradi ovogodišnjega kalendara. Mjesece su popratili slikovnim prikazima raznih znamenitosti i običaja svojstvenih hrvatskome narodu.

Poučavanje - moj posao iz snova

Odakle ste?

Dolazim iz sela Oštarije koje je 4 kilometra udaljeno od Ogulina, gradića u kojemu je rođena Ivana Brlić Mažuranić.

Kako Vam se sviđa raditi u našoj školi?

Naša škola (sada sam se već dovoljno udomaćila da je tako zovem) svidjela mi se čim sam prvi puta prekoračila njezin prag. Privukli su me njezini šareni zidovi pričajući priče o različitim aktivnostima, suradnjama, putovanjima, radu i uspjesima njezinih učenika, ali i dragih mi kolega. Sretna sam što sam i ja postala dio cijele te slagalice.

Kako Vam se sviđa posao nastavnice i volite li rad s djecom?

Posao podučavanja za mene je najljepši posao na svijetu. Izabrala bih ga iznova i iznova. Rad s djecom i mladima silno me ispunjava jer proces učenja odvija se u dva smjera. Svakodnevno ste upravo vi, učenici, oni koji nas, odrasle, učite iz dana u dan toliko toga, a da niste ni svjesni, i sve to kroz dječju naivnost, iskrenost, neiskvarenost te nas tako tjerate da preispitujemo svijet, veselimo se malim stvarima i budemo zaigrani, a to je najljepše od svega.

Što očekujete od djece kao nastavnica?

Smatram da sam dosta zahtjevna nastavnica i prilično ustrajna u zahtjevima koje stavljam pred učenike. Ipak, ono što mi je najvažnije jest da se svaki učenik osjeća slobodnim izreći svoje mišljenje na mojemu satu, da pronade nešto u mojemu predmetu što ga zanima i što mu ide od ruke te da, osim teorijskoga znanja, ponese sa sobom i iskustva koja će mu pomoći u svakodnevnome životu.

Čime se bavite u slobodno vrijeme?

Svoje slobodno vrijeme rado provodim u društvu dragih osoba. Volim čitati, putovati, otići u kazalište, muzej, na koncert. Sunčane dane koristim za šetnju i vožnju biciklom.

Koja Vam je najdraža dječja knjiga?

Teško je izdvojiti samo jednu knjigu, ali odlučila bih se za Ivanu Brlić Mažuranić i njezine Priče iz davnine jer me iznova vraćaju na moj dragi Klek te seriju knjiga o Harryju Potteru, dječaku koji nas uči upornosti, neustrašivosti te empatiji.

Što ste kao mali željeli biti kada narastete i jesu li Vam se želje ostvarile?

Već s 5 godina igrala sam se da idem u školu, a kad sam godinu dana kasnije i krenula u nju, koliko god to sada patetično zvučalo, znala sam da želim biti učiteljica. Čitavo sam djetinjstvo i provela igrajući se nastavnice jezika. U osnovnoj je školi tu ljubav osvojio materinski jezik. Ona je rasla kroz moju srednju školu i studij, a sada se trudim probuditi taj osjećaj kod svojih učenika. Moj me posao silno ispunjava tako da mogu reći da radim svoj posao iz snova.

Melisa Gadžur, VIII. a

Vanja Dubajić, 8. b

Tišina bez kraja

Oko mene sve je tiho,
sve je tužno i tmurno.

Tišina nema kraj,
nečujna je kao noć.

U njoj osjećaja nema,
skoro pa je se bojim.

Oko mene sve je tiho,
sve je tužno i tmurno.

Valentina Ostrogonac, 8. a

Moj zavičaj

Zeleni se Fruška Gora,
veseli se ptica lastavica,
kraj bijeloga oblaka
sjaji Sunce
nad Novim Sadom.

Divni osjećaji preplavljaju
moje srce
kad ga zagri
zavičaj.

Andrijana Cocek, 7. a

Bojana Knežević, 4. b

Ne znam

Ne znam,
zbunjena sam.
Imam četrnaest godina,
ništa ne znam.

Ne znam matematiku,
ne znam povijest.
Sve me muči,
sve me ruši.

Vani je hladno,
a u školskoj klupi mi je jaderno.
Ljubavi nema,
u mojoj je glavi zabranjena tema.

Katarina Vujić, 8. a

Ne znam

Pogledam u mrak,
ne znam tko je.
Vidim tamo,
troje ljudi stoje.

Zašto tamo stoje,
ne znaju ni sami.
Baš su čudni,
što stoje u tami.

Prilazim polako,
ne znam zašto.
Ne vidim ništa,
što mi to radiš, mašto?

Sve mi se učinilo,
tamo nema nikog.
Nikog nema tamo,
nema tamo nikog.

Ivan Vuković, 8. a

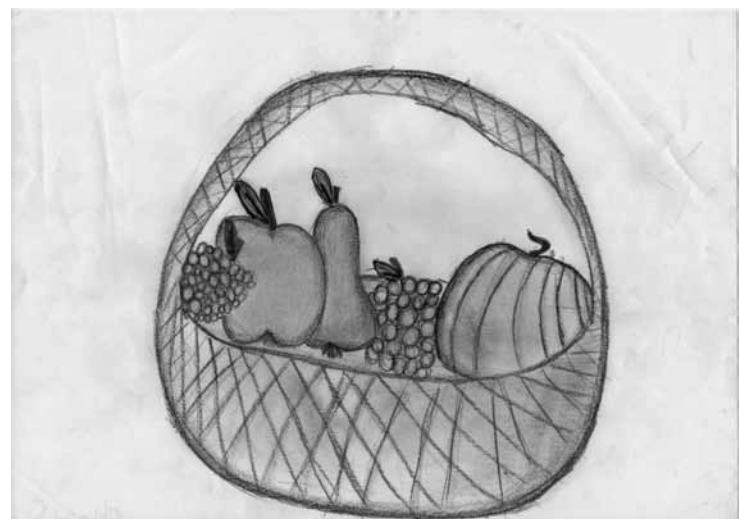
Ne znam

Ne znam tko sam.
Ne znam gdje sam.
Ne znam ni ulicu,
ni kućni broj.

Ne znam si ime.
Ne znam zašto sam ovdje.
Ne znam kuda trebam poći.
Jedno ipak znam.

Naučit ću to sve,
do kraja školske godine.

Dejana Šefer, 8. a

Olivera Sedlak, 5. b

Кисело грожђе

Сигурно сте много пута чули да се за нешто каже да је „кисело грожђе“ иако није ни воће, а није ни грожђе. Но, пре него што посумњате у свој или разум свога саговорника, прочуитајте шта је то кисело грожђе, ако није оно које беремо у винограду.

Тим се изразом онемо који куди или омаловажава нешто до чега, и поред највеће жеље, сам не може доћи, каже подругљиво: Кисело грожђе! То би отприлике требало да значи: „Кисело ти је јер га се не можеш домоћи“ или, у ширем смислу: „Потцењујеш то зато што ти је недоступно.“

Овај подругљиви (иронични) израз преузет је из једне басне Ивана Андрејевича Крилова, која је, под насловом „Лисица и грожђе“, објављена давне 1808. године.

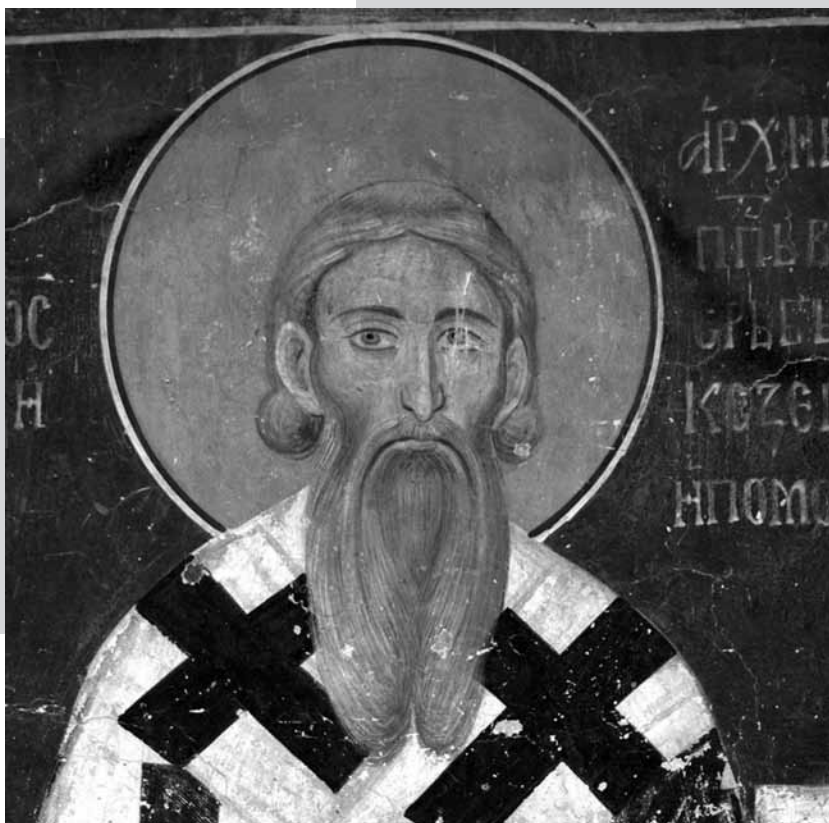
У руском језику, из кога смо га преузели (преко Криловљеве басне), тај израз гласи „зелено грожђе“ (зелен виноград) и има своје још дубље порекло. Крилов је, у ствари, литерарно надоградио стару руску пословицу, која у преводу гласи: „Зелено је грожђе када га не дају.“ На основу те пословице настала је басна, а преко басне проширио се израз зелено грожђе (у руском језику), а онда и код нас – „кисело грожђе“.

Dunja Dražić, 6. b

(Извор: Милан Шипка, *Зашто се каже*)

Школска слава

Школска слава Свети Сава обележена је у подручној школи у Љутову. Ученици наше школе заједно са својим наставницима и учитељима су припремили пригодан програм. Путем прелепих рецитација, музичких нумера и играказа присетили смо се дела и значаја овог светитеља.

Град Суботица учесницима програма поконио је књиге Благоја Баковића „Ускликнимо с љубављу“, песме за децу и одрасле.

Naša bibliotekarka Spomenka

U mom selu ima nekoliko meni dragih osoba, ali sam izdvojila jednu od njih. To je naša bibliotekarka Spomenka.

Volim da idem u biblioteku jer me tamo dočeka nasmejan lik naše Spomenke. Spomenka je mala, niska i mršava osoba. Ima kratku, gustu i crnu kovrdžavu kosu. Ona ima vedar, iskren pogled i nasmevano lice. Oči su joj smeđe i nosi naočare. Pomaže nam pri izboru knjiga i uvek nam nešto preporuči da čitamo. Kada idemo da pravimo ukrase za Božić, Uskrs, 8. mart, lepo nam sve pokaže i objasni. Pažljiva je i želi da priča sa nama. Jako je kreativna jer ima puno dobrih ideja. Njeno zanimanje je jako zanimljivo. Ona mora da zna sve pisce i pesnike i bar jednu knjigu koju je svaki pisac napisao. Pored toga, mora da zapamti gde joj se koje knjige nalaze u biblioteci. Seoska biblioteka je ukrašena njenim rukotvorinama.

Mislim da Spomenka dobro radi svoj posao i dan ne treba da odustaje od njega. Želim Spomenki da nastavi da bude dobra i pažljiva i da bude živa i zdrava još puno godina.

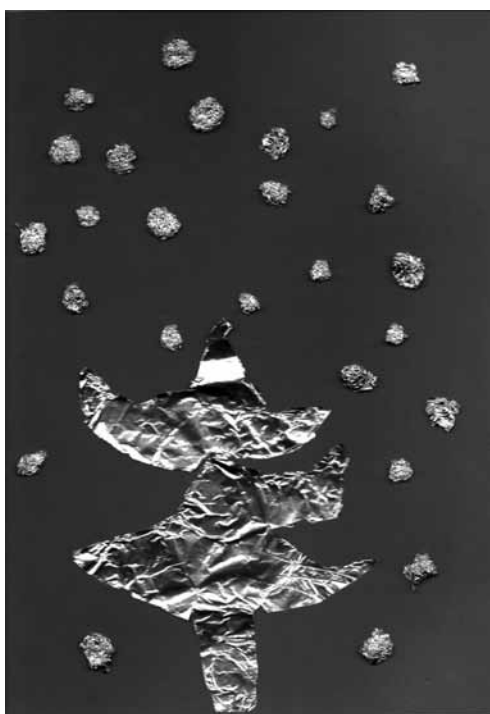
Lara Prčić, IV b

Miljana Antal, 4. b

Žana Suknović, 2. b

Lara Šegina, 4. b

Osoba koju volim

Moja mama se zove Marija i ima četrdeset jednu godinu. Naša porodica ima pet članova. Opisću svoju mamu zato što dosta vremena provodim sa njom.

Moja mama je visoka i vitka, ima dugu smeđu kosu i sitne smeđe oči. Njen pogled je blag i meni posebno drag. Voli da se šminka i da oblači duge haljine, farmerke i niske štikle. Veoma je lepa. Voli da kuva, pa svaki dan iz kuhinje izlazi fin miris hrane. Obožava da pravi različite vrste kolača. Veoma je uredna i voli da joj kuća blista. Ona radi u Vočku, ta firma se bavi prodajom voća. Često se iznervira na poslu, pa onda kad dođe kući više da je svi čuju. U takvim situacijama razbežimo se kao mali jarići.

Volim svoju mamu sa svim njenim vrlinama i manama. Znam da i ona mene isto voli.

Antonija Vujić, IV b

Katarina Vujić, 8. a

Tišina bez kraja

Tišina je svuda oko nas.
Gotovo da joj čujem glas.

Tišina je kao cesta bez kraja,
traje od rođemja pa do raja.

Tišina je strašna za neke
pa se skrivaju iza starije seke.

Tišina je svuda oko nas.
Skoro pa da joj čujem glas.

Ivan Vuković, 8. a

Tišina bez kraja

U noći tmurnoj
U tišini bez kraja
Svak` se sakrio
U svoje zvijezde.

U zvijezde za koje
Nijedan čovjek mario nije
Već je svatko
Iš`o svojim putem.

Melisa Gadžur, 8. a

Moj tata

Moja porodica ima tri člana. Sve ih jednako volim, ali jedan d njih se posebno izdvaja. To je moj tata.

Moj tata se zove Zdravko Prčić. Ima 53 godine. On je visok i vitak. Njegova kosa je kratka, crna prošarana sedim pramenovima kao i brada. Oči su mu lepe, smeđe boje. Uvek je veseo i nasmejan i raspoložen za priču sa mnom. Kada je na poslu nosi radnu uniformu, a kada dođe kući oblači se sportski.

Prema meni je uvek jako dobar, pažljiv i nežan, a ponekad i malo strog. Takav je i prema drugim osobama. Uvek se šali i nasmeje me.

Njegova omiljena boja je tamno plava. Voli da jede pasulj i makarone sa sirom, ali i voćne poslastice. Voli da sluša muziku, ali redovno prati sport na TV-u. Radi u CRAFT-marketingu.

Volim mog tatu zato što je jako dobar, pažljiv i nežan. Želim da uvek bude takav. Moj tata je najbolji tata na svetu.

Lara Prčić, 4. b

Moj deda

Imam puno rodbine i sve ih volim, od svih njih jako volim mog dedu. On se zove i preziva Petar Šegina.

Ima sedu kosu i nosi naočare. Ima zelene oči. Mršav je i visok.

Omiljena mu je narandžasta boja. Voli da igra šah i bridž, takođe voli da se igra sa decom.

Ima šezdeset sedam godina. Brižan i poverljiv je kao da mi je najbolji prijatelj. Za njegove godine on izgleda puno mlađe. Smešan je i zabavan, sve bi uradio za nas.

Voli da peca i ide u svoju vikendicu na Dunavu. Jako je kreativan, sam je kod kuće napravio dva mala jezerceta. Jedno za ukrasne ribe, a jedno za šarane.

Svaki put kad idem kod njih on me izgrli i razveseli.

Volim svog dedu jer je jedinstven. Želim da jako dugo živi i da ostane takav kakav je.

Lara Šegina, 4. b

Ne znam

Kao što rekoh,
stvarno ne znam.

Stvarno ne znam
zašto je svijet toliko okrutan?!

Kome više vjerovati?
Kome iskazati svoju sreću?
Ne znam.

Bolje je prešutjeti.
Jer, ipak, ljudi su to.
Pokvarit će.

Ili?
Ne znam!

Melisa Gadžur, 8. a

Prijateljstvo

Prijateljstvo je za neke ljude
veliko
za neke
malo.

Može trajati do vijeka,
a i ne mora.

Ponekad se prijatelji
baš i ne slažu,
ali na kraju sve ispadne
kako treba.

Prijateljstvo treba svatko.
Čak i moj najgori neprijatelj
treba imati svoga
najboljeg prijatelja.

Dejna Šefer, 7. a

Dopisna matematička olimpijada

Na poziv Matematičkog društva „Arhimedes“ a u cilju popularisanja matematike i pripremanja za različita matematička takmičenja, učenice naše škole: Ana Davčik, odeljenje 6/b i Petra Mačković, odeljenje 5/b učestvovala su na četrnaestoj dopisnoj matematičkoj olimpijadi.

Obe učenice su se plasirale u II kolo i u drugom kolu ostvarili zapažene rezultate, Ana Davčik 82 poena – pohvala, i Petra Mačković 81 poen, takođe pohvala. Mentor učenicama je Ivana Vuković.

Matematičko društvo „Arhimedes“ je specijalizovano stručno društvo u oblasti obrazovanja i vaspitanja, koje okuplja prvenstveno darovite mlade matematičare i druge ljubitelje matematike i računarstva raznih uzrasta Osnovan je 1. oktobra 1973. godine u Beogradu.

Gradsko takmičenje iz matematike

U Osnovnoj školi „Miroslav Antić“ na Paliću, održano je Gradsko takmičenje učenika osnovnih škola iz matematike. Na takmičenju su učestvovali učenici trećeg, četvrtog, petog i šestog razreda naše škole.

Svaki učenik je rešavao po pet zadataka, a na okružnu razinu takmičenja plasirale su se učenice: Lara Šegina, 4. b (75 bodova), Teolinda Glavaš, 5. a (49 bodova), Ana Davčik, 6. b (43 boda), Miljana Antal, 4. b (42 boda) i Petra Mačković, 5. b (38 bodova).

ZABAVNA MATEMATIKA

Vuk, koza, kupus

Zadatak iz VIII. stoljeća... Čovjek mora preko rijeke prevesti vuka, kozu i kupus. U čamac se mogao smjestiti samo čovjek, a s njim ili vuk, ili koza, ili kupus. Ali ako ostavi vuka s kozom, tada će vuk pojesti kozu; ako ostavi kozu s kupusom, tada će koza pojesti kupus, a u prisustvu čovjeka „nitko nikog ne jede“. Čovjek je uspio prevesti preko rijeke vuka, kozu i kupus. Kako je on to uradio?

Kinezi i lubenice

Stari problem. Bolestan Kinezi, željan lubenica, reče sinu: „Idi u grad i donesi mi jednu lubenicu: samo moraš misliti na to da ćeš proći pored četiri poreznika, od kojih će ti svaki uzeti polovinu lubenica koje budeš nosio. Zato moraš uzeti više lubenica da možeš poreznicima dati što im pripada i da kući ipak dođeš s jednom lubenicom.“ Koliko je lubenica morao kupiti sin?

2. 16

1. Vuk ne jede kupus, zato treba prevesti kozu, a vuk i kupus mogu ostati bez čovjeka. Prevezavši kozu na drugu obalu, čovjek se vraća, stavlja u čamac kupus i prevozi ga na drugu obalu, gdje ga ostavlja, ali zato uzima u čamac kozu i vraća je na prvu obalu, zatim ostavlja kozu i prevozi vuka.

Rješenja:

Foto konkurs „U mom kraju“

Učenici naše škole su učestvovali na trećem foto konkursu „U mom kraju“, u organizaciji Osnovne škole „Ivan Goran Kovačić“ Subotica. Veliki broj učenika viših razreda odazvao se konkursu i uspeh nije izostao.

Anja Jurić, učenica 6.b odeljenja je osvojila prvo mesto. Sve učenike pohvaljujemo, a Anji čestitamo.

Okružno prvenstvo u atletici

Na Gradskom stadionu u Subotici je održano Okružno prvenstvo u atletici uz učešće blizu 400 takmičara. Naši učenici: Aleksa Stanković (6.b), Nađa Kopilović (6.b) i Elena Sekulić (8.c) su osvojili prva mesta u bacanju kugle u svojim uzrasnim kategorijama. Pobjednici po disciplinama su stekli pravo učestvovanja na Međuokružnom prvenstvu, koje će se održati tokom 2. polugodišta.

Čestitamo našim učenicima i želimo im sreću u narednoj fazi takmičenja!

Božićne jasllice

U vremenu oko Božića jedan od važnih detalja su jasllice ili kako naši stari u Tavankutu vole reći „Betlem“. Gotovo svaka kuća, posetno obitelj u kojoj ima mlađe djece, rado izrade ispod bora scenski prikaz Božić. Mnogima nije poznato da je prvi prikaz događaja rođenja Isusa u Betlehemu prikazao sv. Franjo Asiški. On je čitajući biblijske tekstove došao na ideju: živo uprizoriti događaje. Tako je izabrao detalje Isusova rođenja i muke i nastojao ih približiti ljudima na zoran način. Prvi je uprizorio događaj Kristova rođenja iz Betlehema i sastavio postaje križnog puta. Bilo je to početkom 13. stoljeća. Ova njegova zamisao bila je prihvaćena i u kasnijim stoljećima postala sve više privlačna mnogim kršćanskim narodima. Od 16. stoljeća počinje se u mnogim mjestima prikazivanje živih jasllica u kojima su likovi živi. U tom vremenu nastaje običaj da se uz jasllice i Isusa u njima prikazuju likovi Marije, Josipa, pastira, a i životinja: vola, magarca, ovaca, deva... (važno je znati da je kod Židova magarac bio omiljena životinja koja je bila od velike koristi).

JASLICE U TAVANKUTU

Župna crkva u Donjem Tavankutu sagrađena je prije 110 godina. Posljednjih desetljeća uoči Božića u njoj su postavljane jasllice na raznim mjestima i u raznim oblicima. Iz ranijih desetljeća glavni kipovi: Isusa, Marije, Josipa, triju kraljeva, životinja... bili su izrađeni od gipsa i oštećeni. U novije vrijeme, prije desetak godina, naša crkva dobila je sve najvažnije figure od sestara dominikanki iz Korčule. Naime, u našem mjestu više desetljeća djelovale su sestre dominikanke, koje su ostavile zamjetan trag. One su imale svoj samostan i starački dom u Kanadi koji je zatvoren, a u njemu su imale veliku kapelu i prekrasne figure za „Betlehem“. Zahvaljujući dobroti sestara Dominikanki sve figure su poklonjene našoj župi i od tada se te figure koriste za prikaz Kristova rođenja u tavankutskoj crkvi.

U crkvu se na početku Došašća ili Adventa unose velike jelke, a u organizaciji toga posla sudjeluje tridesetak muškaraca uz pomoć modernih strojeva i lijepu suradnju. Naš Betlehem divno uredi Sanda Benčik s ekipom u kojoj je lijepi broj osnovnoškolaca i srednjoškolaca.

Župsko prelo

Ove godine je ponovno organizirano prelo na razini župe u kojem su sudjelovale mlađe obitelji. Prelo je održano u subotu 18. siječnja u dvorani MG. Sudjelovalo je stotinjak osoba. Program su otvorili mladi u narodnim nošnjama koji su odigrali nekoliko bunjevačkih igara. Cijele večeri zabavljali su nas tamburaši „Nesanice“. Bilo je lijepo vidjeti kako je na prelu bilo najviše djece koja su uživala cijelu večer. Na prelo su prvenstveno zvane mlađe obitelji zajedno s djecom. Najmlađa sudionica je imala samo nekoliko mjeseci. Cijele večeri vladalo je posebno ozračje zajedništva i bliskosti. Najzaslužnije osobe za ostvarenje ove organizacije su Marina Mamužić (majka četvero male djece) i Sanda Benčik.

Adventski vašar

Dana 5. prosinca u našoj školi održan je adventski vašar. Učenici naše škole priredili su prigodan program i izveli predstavu *Ni bajke nisu što su nekad bile* te zborsku pjesmu *Sretan Božić svakome*. Nakon priredbe u školskoj su se dvorani za simboličan novac prodavale rukotvorine koje su učenici marljivo izrađivali tijekom godine.

Na vašaru se već tradicionalno okupio velik broj naših sumješтана i gostiju i na taj način uljepšali nadolazeće praznike.

Melisa Gadžur, VIII. a

CIP – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад
373-3/.4(497.113)

Gupčevi školarci : časopis učenika, učitelja i
nastavnika Osnovne škole „Matija Gubec“ Tavankut /
glavni urednik: Sanjin Ivašić – God. 8, br. 15 (februar 2020) –
Donji Tavankut : OŠ „Matija Gubec“, 2020 – (Subotica:
Čikoš štampa). – Ilustr., : 30cm

Dva puta godišnje
ISSN 2334-7279
COBISS.SR – ID 276775175

Diona Šefer, 2. b

Teodora Evetović, 1. b

Diona Šefer, 2. b

Nađa Bedeković, 1. b

Bojan Šefer, 4. a

Ivana Kaić, 3. a